

ภาคผนวก

1. โครงการยกระดับราคาน้ำเมืองพิเศษปี 2528/29
2. นโยบายรักษาระดับราคาน้ำเมืองพิเศษปี 2529/30
3. ทวนค้าห้ามปี 2498
4. ตารางผู้อนุมัติเรื่องข้าว

**โครงการยกระดับราคาข้าวเปลือกนาปี
ฤดูผลิตปี 2528/29**

โครงการยกระดับราคาข้าวเปลือกนาปี ฤดูกาลปี 2528/29

มีหลักการสำคัญ 2 ประการ

ประการแรก กำหนดราคารับซื้อข้าวต่าข้องข้าวเปลือกนาปี ฤดูกาลปี 2528/29

ประการสอง กำหนดให้โรงสีซื้อข้าวเปลือกนาปี ฤดูกาลปี 2528/29 ต้องรับซื้อ
ข้าวเปลือกในราคามิ่งต่างกว่าราคاخันต่าที่รัฐกำหนดไว้

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เกษตรกรชาวนาขายข้าวเปลือกนาปี ฤดูกาลปี 2528/29
ได้ในราคากลางตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป สอดคล้องกับภาวะตลาดและเศรษฐกิจของประเทศไทย

เป้าหมาย ให้เกษตรกรชาวนาขายข้าวเปลือกเจ้าน้ำปีที่มีความชื้นไม่เกิน 14% ไม่มี
สิ่งเจือปนและสีเป็นข้าวสาร 5% ได้ในราคามิ่งต่างกว่าเมตริกตัน (1,000 กก.) ละ 3,000 บาท
ณ โรงสีหรือสถานที่ของโรงสี และขายข้าวเปลือกชนิดอื่น ๆ ได้ในราคากลางขึ้นหรือต่ำลงตาม
ชนิดและชั้นของข้าวเปลือกชั้นละ 100 บาท

ขอบเขตและระยะเวลาดำเนินการ

ขอบเขตการดำเนินการ การดำเนินการตามโครงการนี้ ครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร
ยกเว้น 14 จังหวัดในภาคใต้ ซึ่งรัฐบาลจะได้ดำเนินการตามโครงการในระยะต่อไปเมื่อถึงฤดู
เก็บเกี่ยวข้าวในจังหวัดภาคใต้

ระยะเวลาดำเนินการ โครงการนี้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2528 ถึงวันที่
30 พฤศจิกายน 2529 ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เกษตรกรชาวนามีหลักประกันว่าจะขาย
ข้าวเปลือกเจ้าน้ำปี ฤดูกาลปี 2528/29 ได้ในราคามิ่งต่างกว่าราคاخันต่าที่รัฐบาลได้
กำหนดไว้

มาตรการสนับสนุนการเก็บสต็อกข้าวเปลือกของโรงสี

1. รัฐบาลได้จัดสรรเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร จำนวน 468 ล้านบาท เพื่อ^{เพิ่ม}
ชดเชยดอกเบี้ยร้อยละ 6.5 ต่อปี ให้แก่โรงสีที่ถูกเงินจากธนาคารพาณิชย์มาซื้อและเก็บสต็อก
ข้าวเปลือกไว้ไม่น้อยกว่า 30 เท่าของกำลังผลิต ทั้งนี้เพื่อจูงใจและช่วยเหลือให้โรงสีซื้อและ

สต็อกข้าวเปลือกไว้ตั้งแต่ต้นฤดูเก็บเกี่ยว

2. เพื่อช่วยเหลือโรงสีในการระบายข้าวสารที่แปรสภาพจากสต็อกข้าวเปลือกตามโครงการ อีกทางหนึ่งนอกจากการจำหน่ายให้แก่ผู้ส่งออกและผู้ค้าส่งตามปกติ

กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมการค้าต่างประเทศจะจัดสรรข้าวตามสัญญาขายข้าวรัฐบาลต่อรัฐบาล ให้แก่โรงสีที่เก็บสต็อกข้าวเปลือกตามโครงการ เพื่อส่งมอบให้รัฐบาลต่างประเทศ ในกรณีที่กระทรวงพาณิชย์โดยองค์การคลังสินค้าจะสนับสนุนให้ใช้สถานที่และคลังสินค้าขององค์การ เพื่อบรรบปูรุคุณภาพข้าวเพื่อการส่งออกดังกล่าว รวมทั้งจะอำนวยบริการในด้านการเก็บสต็อกข้าวของโรงสีเพื่อรอการขายต่อไปด้วย ทั้งนี้จะคิดค่าบริการในอัตราที่สมควร นอกจากนี้จะสนับสนุนให้หน่วยงานของทางราชการซื้อข้าวสารจากโรงสีที่เข้าร่วมโครงการเป็นกรณีพิเศษและในราคาน้ำเสียดคล้องกับราคาข้าวเปลือก ในกรณีที่โรงสีที่เข้าร่วมโครงการมีปัญหาในการระบายข้าวสาร

ราคากล่องข้าวเปลือกนาปีขั้นต่ำ ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสารได้กำหนดราคาซื้อขั้นต่ำไว้ 8 ชนิด ได้แก่

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 100% ชั้น 1 ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำกว่าเมตริกตันละ 3,300 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 100% ชั้น 2 ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำกว่าเมตริกตันละ 3,200 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 100% ชั้น 3 ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำกว่าเมตริกตันละ 3,100 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 5% ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำตันละ 3,000 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 10% ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำตันละ 2,900 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 15% ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำตันละ 2,800 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสาร 25% ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำตันละ 2,700 บาท

- ข้าวเปลือกเจ้าชนิดสีเป็นข้าวสารต่ำกว่า 25% ต้องซื้อในราคามิ่งต่ำตันละ 2,500 บาท

แนวทางการขายข้าวเปลือกนาปี รัฐบาลใช้โรงสีเป็นเครื่องมือสำคัญในการรับซื้อข้าวเปลือกตามโครงการโดยระดับราคาข้าวเปลือกนาปี ฤดูกาลผลิตปี 2528/29 รัฐบาลมิได้ตั้งหน่วยรับซื้อขึ้นเป็นพิเศษดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา

บทบาทความรับผิดชอบและประโยชน์ที่เพียงได้รับของโรงสี โรงสีที่ซื้อข้าวเปลือก

นาปีตามประกาศคณะกรรมการกลางกำหนดราคาน้ำเปลี่ยนกันการผูกขาด และเก็บสต็อกข้าวเปลือกไว้ไม่ต่ำกว่า 30 เท่านองกำลังการผลิตต่อวัน (24 ชั่วโมง) ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดจะได้รับเงินชดเชยดอกเบี้ยตามโครงการนี้ในอัตรา้อยละ 6.5 ต่อปี ภาย ในวงเงินที่คิดระรัฐมนตรีได้อันมุตจ่ายจากเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรจำนวน 468 ล้านบาท โรงสีที่เข้าร่วมโครงการและเก็บสต็อกข้าวเปลือกตามที่กำหนด จะได้รับการสนับสนุน และช่วยเหลือในการระหว่างข้าวสาร เช่น ขอรับการจัดสรรข้าวรัฐบาลที่รัฐบาลได้ทำสัญญาขายไว้กับต่างประเทศ ขายข้าวสารให้กรมการค้าต่างประเทศ เพื่อส่งมอบตามสัญญาขายรัฐบาลต่อรัฐบาล

การแจ้งขอรับเงินชดเชย โรงสีที่ร่วมโครงการจะขอรับเงินชดเชยดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้เพื่อเก็บสต็อกข้าวได้จากธนาคารพาณิชย์ผู้ให้สินเชื่อเมื่อสิ้นเดือนหนึ่ง ๆ โดยแจ้งจำนวนเงินที่กู้จากธนาคารแบบจำนำสินค้าเพื่อใช้ในการเก็บสต็อกข้าวสารตามโครงการพร้อมด้วยหลักฐานรายงานการซื้อข้าวเปลือกนาปีก่อนผลิต 2528/29 และหลักฐานรายงานแสดงชนิดและปริมาณของสต็อกข้าวเปลือกและข้าวสารที่เป็นกรรมสิทธิ์ของโรงสีและเก็บรักษาไว้ในสถานที่แจ้งไว้กับศูนย์ปฏิบัติการข้าวส่วนกลาง หลักฐานรายงานการซื้อข้าวเปลือกและสต็อกข้าวดังกล่าวข้างต้นต้องตรงกับทะเบียนการซื้อข้าวเปลือก ทะเบียนสต็อกข้าวและใบรับรองการซื้อข้าวเปลือกที่โรงสีต้องจัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการค้าข้าวรวมทั้งที่คณะกรรมการบริหารโครงการยกระดับราคาข้าวเปลือกนาปีจะได้กำหนดขึ้น

อนึ่ง สำหรับจำนวนเงินดอกเบี้ยที่จะขอชดเชยจากโครงการนี้ เนพะสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ปล่อยให้โรงสีในวงเงินร้อยละ 80 ของมูลค่าสต็อกข้าวเปลือกที่ธนาคารได้รับจำนำไว้เท่านั้น

บทบาทความรับผิดชอบและผลประโยชน์ที่พึงได้รับของธนาคารพาณิชย์

ธนาคารพาณิชย์ที่ร่วมโครงการจ่ายเงินชดเชยดอกเบี้ยให้แก่โรงสีจะต้องปล่อยสินเชื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของโรงสีในการซื้อและสต็อกข้าวเปลือก โดยวิธีการรับจำนำข้าวเปลือกและให้เงินกู้ร้อยละ 80 ของมูลค่าข้าวเปลือกที่รับจำนำ โดยธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความสนับสนุนกำกับและตรวจสอบ ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้พิจารณาและรับผิดชอบในการปล่อยสินเชื่อให้แก่โรงสีที่ร่วมโครงการตามวิธีปฏิบัติทางการค้าปกติของธนาคารและมีหน้าที่รับผิดชอบในการจ่ายเงินชดเชยดอกเบี้ยให้แก่โรงสีในการดำเนินการนี้ ศูนย์ปฏิบัติการข้าวส่วนกลาง กรมการค้าภายในจะทำความตกลงกับธนาคารพาณิชย์ เพื่อเปิดบัญชีเงิน

ฝ่ายประภากองกรรพย์ໄວ จำกัด ธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคารที่ร่วมโครงการจ่ายเงินชดเชยแก่ โรงพยาบาลโดยเปิดบัญชีชื่อ “โครงการยกระดับราคาข้าวเปลือกนาปีฤดูการผลิตปี 2528/29” เพื่อการจ่ายเงินชดเชยแก่โรงพยาบาลเมื่อสิ้นเดือนหนึ่ง ๆ นับตั้งแต่เริ่มโครงการ คือ 1 ธันวาคม 2528- 30 พฤษภาคม 2529 นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์จะต้องตรวจสอบสต็อกข้าวเปลือกที่รับจำนำ ไว้ตามระบบของธนาคารพาณิชย์และต้องให้โรงพยาบาลที่ร่วมโครงการขอรับเงินชดเชยแยกบัญชีของโรงพยาบาลเป็นสองบัญชี

ด้านการส่งออก

ได้มีการประกาศยกเลิกการเก็บภาษีส่งออกซึ่งเดิมเคยเก็บในอัตรา率อยละ 2.5 ของ ราคายกเส้น ตั้งแต่ปลายปี 2528 เป็นต้นมา การยกเลิกการเก็บภาษีส่งออกทำให้การด้าน ด้านทุนการส่งออกลดลงได้บางส่วน

ทางด้านผู้ส่งออกทางกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ส่งออกที่จะต้องสต็อก ข้าวตาม พ.ร.บ. ค้าข้าว และกรรมการค้าต่างประเทศได้จัดการแบ่งประเทศไทยผู้ส่งออกข้าวไป จำหน่ายต่างประเทศเป็น 3 ระดับ เพื่อกำหนดปริมาณสต็อกข้าวให้เหมาะสมกับโครงการยกระดับราคาข้าวเพื่อช่วยเหลือชาวนาของรัฐบาลในปีผลิต 2528/29 โดยแบ่งเป็น

1. ผู้ส่งออกรายใหญ่ซึ่งกำหนดให้สต็อกข้าวในช่วงมกราคม-เมษายน 2529 จำนวน 4,000 ตัน/เดือน

2. ผู้ส่งออกข้าวบรรจุขนาดต่ำกว่า 25 กก. ต้องสต็อกข้าวในช่วงมกราคม-เมษายน 2529 จำนวน 2,000 ตัน/เดือน

3. ผู้ส่งออกข้าวบรรจุขนาดต่ำกว่า 12 กก. จะต้องสต็อกข้าวในช่วงมกราคม-เมษายน 2529 จำนวน 1,000 ตัน/เดือน

และลดเหลือครึ่งหนึ่งของที่กำหนดไว้ในทุกประเภทในช่วง 8 เดือนหลัง นอกจากนี้ยัง มีข้อกำหนดเพิ่มเติมขึ้นมาอีกในปีผลิต 2528/29 นี้ โดยกระทรวงพาณิชย์ได้ตกลงกับผู้ส่งออก โดยแบ่งกลุ่มผู้ส่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ซึ่งมีทั้งหมด 72 บริษัท ให้ทำการสต็อกข้าวจำนวน 80% ของจำนวนข้าวที่ผลิตออกมากหรือในปริมาณที่ทางกระทรวงพาณิชย์กำหนด การตรวจสอบสต็อก ครั้งแรกในวันที่ 3 มกราคม 2529 ในปริมาณ 7.5 แสนตัน และยังกำหนดสต็อกล่วงหน้าใน งวดที่ 1 กุมภาพันธ์ 2529 จำนวน 800,000 ตัน ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดในแต่ละเดือน

นอกจากนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ยังจะจัดสรรโควต้าข้าว จีวี ให้กับผู้ส่งออกตามที่

กำหนดไว้ 60% ของปริมาณข้าวส่งออกในสัญญาารถต่อรัฐ ซึ่งมีประมาณทั้งสิ้น 1 ล้านตัน ทำให้ผู้ส่งออกข้าวได้ค่าวัตถุส่วนนี้ถึงกว่า 600,000 ตัน โดยมีข้อตกลงว่า ตลาดข้าวมาเลเซีย สิงคโปร์ อิรักและอิหร่าน จะเป็นตลาดของรัฐบาลเท่านั้น

นโยบายการรักษาระดับราคาข้าวเปลือกนาปี
ฤดูกาลปี 2529/30

นโยบายการรักษาระดับราคาข้าวเปลือกนาปี ฤดูผลิตปี 2529/30

คณะกรรมการนโยบายการแทรกแซงตลาดข้าวและรักษาระดับราคาข้าว (กรข.)
ได้ประชุมครั้งที่ 2/2529 เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2529 มีมติดังนี้

1. นโยบาย

- 1.1 ดึงราคาข้าวเปลือกนาปีให้อยู่ในระดับที่เป็นธรรม
- 1.2 เร่งรัดการส่งข้าวออกให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นฤดู

2. หลักการ

ที่ประชุมมีข้อสังเกตว่า มาตรการที่จะใช้ควรต้องดำเนินผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 ระดับคือ เกษตรกร โรงสี และผู้ส่งออก และอัตราการให้ความช่วยเหลือควรจะอยู่ในแนวทางเดียวกัน ทั้งระบบและความคุ้มคุ้มไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ หรือไม่เป็นธรรมแก่ฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใด

3. มาตรการ

3.1 มาตรการหลัก

- 3.1.1 ชะลอการระบายข้าวเปลือกนาปีเข้าสู่ตลาดในระดับฤดู

เกษตรกร

- 1) จูงใจเกษตรกรเก็บข้าวเปลือกไว้ให้มากที่สุด

1.1) ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ร่วมกับองค์การคลังสินค้า (อคส.) รับฝากและรับจำนำข้าวเปลือกของเกษตรกร

1.2) ให้สินเชื่อการตลาด โดยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารพาณิชย์รับ Packing Stock ข้าวเปลือกในยุ่งฉางของกลุ่มเกษตรกร

2) ดำเนินการตามมาตรการที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอรายกรรูมนตรีเมื่อ วันที่ 13 ตุลาคม 2529 สรุปดังนี้

2.1) โครงการเชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการผลิตและการบริการตลาดข้าวของสหกรณ์ การเกษตรดั้งเดิมที่ได้เคยปฏิบัติมา โดยใช้วงเงิน 500 ล้านบาท ซึ่งได้ให้สหกรณ์การเกษตร ภูษัยมไปแล้ว โดยไม่เสียดอกเบี้ย ทั้งนี้จะขออนุมัติให้ดำเนินการต่อไปอีก 1 ปี

2.2) นอกจากกระบวนการสหกรณ์การเกษตรแล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะดำเนินการโครงการเก็บข้าวเปลือกของกลุ่มเกษตรกรโดยใช้วงเงิน 300 ล้านบาท ซึ่ง คณะกรรมการรัฐมนตรีได้อนุมัติวงเงินไว้แล้ว เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2528 และกกลุ่มเกษตรกรได้กู้ไปแล้ว 117.3 ล้านบาท จึงขออนุมัติคณะกรรมการรัฐมนตรีในจำนวนเงินที่เหลือ 182.7 ล้านบาท จากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเป็นเงินกู้ระยะ 1 ปี โดยไม่เสียดอกเบี้ยเช่นเดียวกับสหกรณ์การเกษตร

2.3) นอกจากนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้มอบหมายให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรรับชำระค่าบุญจากเกษตรกรด้วยข้าวเปลือก โดยให้ราคاخ้าวสูงกว่าราคากลางประมาณร้อยละ 10 ทั้งนี้ให้ใช้วงเงินท่องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรได้รับชำระหนี้มาแล้ว แต่ยังไม่ได้ส่งคืนกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

กลุ่มโรงสี

จุ่งใจให้โรงสีรับซื้อข้าวเปลือกเก็บเข้าสต็อกไว้ โดย

1) ธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มวงเงินให้โรงสีหรือผู้ประกอบการค้าข้าวเปลือกในการ Packing Stock ผ่านธนาคารพาณิชย์ในอัตราร้อยละ 80 (เดิมอัตราร้อยละ 70) โดยเสียดอกเบี้ยร้อยละ 5 ของมูลค่าสินค้าในวงเงิน 3,000 ล้านบาท จากระบบเงิน 5,000 ล้านบาท สำหรับสินค้าผลิตผลทางการเกษตร

2) รับรองการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ซึ่งหักจากยอดเงินได้ของโรงสีที่เกิดจากการขายข้าวในอัตราร้อยละ 0.75 กับภาษีการค้าจากการจัดเก็บจากมูลค่าข้าวสารที่สีได้ในอัตราร้อยละ 1.5 เป็นเวลา 1 ปี (ปีงบประมาณ 2530) โดยโรงสีต้องมีข้อผูกพันต่อรัฐเป็นการตอบแทน เช่น เก็บสต็อกข้าวเปลือกสูงกว่าอัตราปกติในต้นฤดู และรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราคาน้ำเงินธรรม เป็นต้น

3.1.2 ผลักดันข้าวสารออกจากการหมุนเวียนในตลาดให้มากที่สุด

1) ซื้อเก็บเข้าสต็อก

1.1) กระทรวงพาณิชย์

1.1.1) ให้กรมการค้าต่างประเทศรับซื้อข้าวสารในช่วงต้นฤดูและในช่วงระยะ

เวลาที่เหมาะสมตามวิธีการค้าปกติ โดยวิธีกำหนดราคาหรือโดยวิธีประเมินผ่านตลาดกลางจากผู้ส่งออกหรือจากโรงสี เพื่อ

1.1.1.1) ขายให้รัฐบาลต่างประเทศโดยตรง

1.1.1.2) ขายให้ อคส. เพื่อส่งต่างประเทศ ในกรณีที่ต้องมีค่าตอบแทนหรือเพื่อนำไป Pack กับธนาคารพาณิชย์ เพื่อเพิ่มเงินทุนหมุนเวียน

1.1.1.3) ขายให้เอกชนเพื่อปักป้องส่วนแบ่งของตลาดต่างประเทศ

2) ผลักดันข้าวสารออกประเทศ

2.1) ผู้ส่งออก

2.1.1) เพิ่มอัตราการ Packing Stock ในช่วงต้นฤดูให้สูงกว่าอัตราปกติ และลดดอกเบี้ยสำหรับสต็อกข้าวที่ทำสัญญาขายและส่งมอบในช่วงนี้ให้ต่ำกว่าอัตราปกติ (ปัจจุบัน Packing L/C ร้อยละ 80 สัญญาร้อยละ 70 สต็อกร้อยละ 70 ตัวแลกเงินร้อยละ 90 โดยธนาคารแห่งประเทศไทยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 และธนาคารพาณิชย์คิดร้อยละ 7)

2.1.2) ให้สิ่งจุうใจโดยจัดสรรสัญญาข้าวรัฐบาลให้แก่ผู้ส่งออกที่สามารถทำสัญญาขาย และระบายน้ำได้ในต้นฤดูกาลผลิต

3.2 มาตรการเสริม

3.2.1 แลกเปลี่ยนผลการไก่ครุฑ์ของไทยที่มีปัญหา กับน้ำมันเชื้อเพลิง ยุทธบัจจัยปุ่ยเคมี และสินค้าอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีได้อนุมัติเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2529 ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ (เอกสารหมายเลข 3)

3.2.2 แทรกแซงตลาดเพื่อดึงราคาข้าว โดยกรรมการค้าต่างประเทศ หรือองค์การคลังสินค้ารับซื้อข้าวสาร และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรรับซื้อข้าวเปลือกจำนวนหนึ่งตามความเหมาะสม

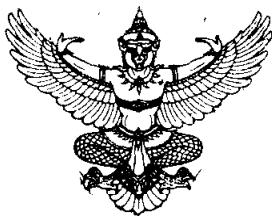
3.2.3 สนับสนุนการค้าต่างตอบแทน (Counter-Trade) ร่วมกับกระทรวงต่าง ๆ หรือร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

3.2.4 ให้กระทรวงมหาดไทยกู้เงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเพื่อจัดสรรให้จังหวัดนำไปรับซื้อข้าวเปลือกในจังหวัด

3.3 มาตรการระยะยาว

- 1) เร่งสร้างยุังจางที่ได้มาตรฐานในจุดต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรสามารถเก็บข้าวเปลือกเข้ายุังจางเพื่อประโยชน์ในการฝาก จำนำ หรือ Packing Stock
- 2) ลดต้นทุนการผลิตข้าว
- 3) ศึกษาหาสู่ทางในการปรับปรุงข้าวให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารชนิดอื่น นอกเหนือจากเส้นหมี่ เส้นก๋วยเตี๋ยว

พ.ร.บ. ค้าข้าว ปี 2498/24

พระราชบัญญัติ

การค้าข้าว พุทธศักราช 2489

อานันทมหิดล

ตราไว้ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พุทธศักราช 2489

เป็นปีที่ 13 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรทรงระเบียบการค้าข้าว
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการค้าข้าว พุทธศักราช 2489”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ “ข้าว” หมายความว่า ข้าวเปลือกทุกชนิด ข้าวกล้อง ข้าวสาร ข้าวเหนียว และ
รวมตลอดถึงปลารย์ข้าว รำ และสิ่งใด ๆ ที่แปรสภาพมาจากข้าว ”

(พ.ร.บ. การค้าข้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2489 มาตรา 3)

“ “การค้าข้าว” หมายความว่า การซื้อ ขาย แลกเปลี่ยน หรือโอนกรรมสิทธิ์ข้าว
รวมตลอดถึงการสีข้าว ทั้งนี้ออกจากสำหรับบริโภคในครอบครัว ”

(พ.ร.บ. การค้าข้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2489 มาตรา 3)

“ผู้ค้าข้าว” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าข้าวตามพระราชบัญญัตินี้

บัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้มีกรรมการคนหนึ่งประจำด้วยประธานกรรมการหนึ่งนาย และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าหกนาย ซึ่งคณะกรรมการต้องมีอำนาจและหน้าที่ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 กรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใด หรือคณะกรรมการใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในท้องที่ได้ห้องที่หนึ่งแทนคณะกรรมการได้

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ หรือเคหะสถานของบุคคลใดเพื่อตรวจข้าว ใบรับในการขายหรือแลกเปลี่ยนข้าวรายงานการค้าข้าวและเอกสารอื่น ๆ เกี่ยวกับการค้าข้าวได้ในเวลากลางวัน และมีอำนาจสั่งบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำในเรื่องที่เกี่ยวกับการนั้นได้

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศเขตควบคุมการค้าข้าวได้

“มาตรา 8 ในเขตควบคุมการค้าข้าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจ

(1) แบ่งแยกประเภทผู้ประกอบการค้าข้าว และสั่งผู้ประกอบการค้าข้าว ประเภทหนึ่งประเภทใด หรือทุกประเภท ให้ขอนุญาตประกอบการค้าข้าว

(2) กำหนดราคาข้าว และสั่งห้ามให้ขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้แน่น

(3) กำหนดราคาข้าว และสั่งห้ามให้ซื้อจากสิกรต่ำกว่าราคาที่กำหนดไว้แน่น

(4) สั่งห้ามซื้อหรือขายหรือแลกเปลี่ยนหรือโอนกรรมสิทธิ์ข้าว เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการจะอนุญาตภายใต้บังคับเงื่อนไขได้ ๆ ก็ได้

(5) สั่งให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บข้าว หรือสั่งห้ามยักย้ายข้าวจากสถานที่เก็บหรือเปลี่ยนแปลงสภาพข้าว เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการจะอนุญาตภายใต้บังคับเงื่อนไขได้ ๆ ก็ได้

(6) สั่งให้มีข้าวอยู่ในครอบครองขายข้าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลได้ตามราคาและปริมาณที่คณะกรรมการกำหนด หรือสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยืดและบังคับซื้อข้าวตามราคา และปริมาณที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่มีการขัดขืนคำสั่งของคณะกรรมการ กับมีอำนาจกำหนดระยะเวลา และเงื่อนไขในการชำระเงินค่าข้าวและการส่งมอบข้าวแน่น

ในกรณีไม่พบตัวผู้มีข้าวอยู่ในครอบครอง คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ปิดคำสั่งให้